

תולדות משטרת נהלל המנדטורית שיקומה ושחזור

החוברת הוצאה לאור ביוזמתו ומימונו של יורם מאירי (מנהל עבודות שיקום האתר)

כתיבה :

יורם מאירי (מנהל עבודות שיקום האתר), **אבישי הדרי** (הנהלת עמותת הנוטרים בעבר).

ייעוץ מקצועי :

ד"ר אסתי ינקלביץ - חוקרת ועורכת תיק התיעוד והשיקום של משטרת נהלל (מרץ 2020)

תמונות ותרשימים :

מתוך תיק תיעוד ושיקום משטרת נהלל, מרץ 2020 (עורכת ד"ר א. ינקלביץ)

עריכה, עיצוב גרפי והבאה לדפוס: ורד מרק - סטודיו ג'ירפיקה

תולדות משטרת נהלל המנדטורית שיקומה ושחזור

יורם מאירי ואבישי הדרי

משטרת נהלל המנדטורית

משטרת נהלל הוקמה בשנות השלושים עפ"י המלצותיו של קצין המשטרה הבריטי הרברט דאוביג'ין שהגיש לממשלת המנדט תוכנית לארגון מחדש של משטרת המנדט וכוחות הביטחון בארץ, בעקבות מאורעות תרפ"ט

באפריל 1936 פרץ המרד הערבי אשר כוון כנגד השלטון הבריטי, אך שימש כאמתלה לתקוף במהלכו ולפגוע בכל האפשר גם בישוב היהודי. המשטרה הבריטית כשלה בהגנה על הישובים ובאכיפת הסדר הציבורי כיוון שלא הייתה ערוכה לכך מבחינת המבנה הארגוני, סדר הכוחות והתשתית הלוגיסטית שלה.

ההנהגה הערבית ניסתה ללחוץ על בריטניה לשנות את מדיניותה הפרו-ציונית ע"י השבתה כללית של הישוב הערבי והפעלת טרור אנטי-יהודי ואנטי-בריטי.

בתחילה התמקדו המאורעות בעיקר בערים, אך בהמשך עבר מרכז הכובד של המרד לשטחים הכפריים.

כנופיות ערביות חמושות החלו להתארגן ולפעול כנגד הישוב היהודי וכנגד הכוחות הבריטיים ואליהם הצטרפו אנשיו של פאוזי אל קאוקג'י שעמד בראש כ-200 מתנדבים ממדינות ערב השכנות.

בצד התקיפות הבלתי פוסקות על הישוב היהודי ועל הדרכים המובילות אליו, ניסו הכנופיות החמושות להתנקש בחיי קציני משטרה ושוטרים בריטיים, הטרידו ותקפו תחנות משטרה ובזזו את נשקן.

השלב הראשון של המרד נמשך כמעט כשנה ובמהלכו ניסו הבריטים להרגיע את המצב באמצעות ועדת חקירה - "ועדת פיל", שהציעה לחלק את פלשתינה למדינה ערבית (גדולה) ומדינה יהודית (קטנה).

התוכנית נדחתה ע"י הערבים וההתלקחות המחודשת של המרד הערבי הובילה להחלטה של ממשלת בריטניה לבחון את נושא המלחמה בטרור ולארגן מחדש את משטרת המנדט, כך שתוכל לדכא את המרד, להגן על הנכסים האסטרטגיים של בריטניה בפלשתינה ותמנע את הפגיעה בישובים היהודיים המותקפים. לצורך זה, הוזמן לארץ סר צ'רלס טגארט, ששימש בעברו כמפקד של משטרת כלכותה בהודו.

טגארט הגיע לארץ בדצמבר 1937 ולאחר שסייר בשטח ולמד את המצב, הוציא דוח מפורט הכולל המלצות לארגון מחדש של המשטרה. ההמלצות כללו שינויים בנוגע לאופי הרצוי של המשטרה הקולוניאלית אשר לטענתו הייתה אזרחית באופייה ולכן לא יכלה להתמודד עם הטרור. כמו כן המליץ טגארט על תוכנית לבניית גדר בגבול הצפוני עם לבנון, כדי למנוע הברחות של נשק ולוחמים שהתנדבו לסייע לישוב הערבי בפעולות המרד.

חלק מהמלצותיו של טגארט עסקו במבנה הפיזי של תחנות המשטרה, אשר לא היו ממוגנות די הצורך.

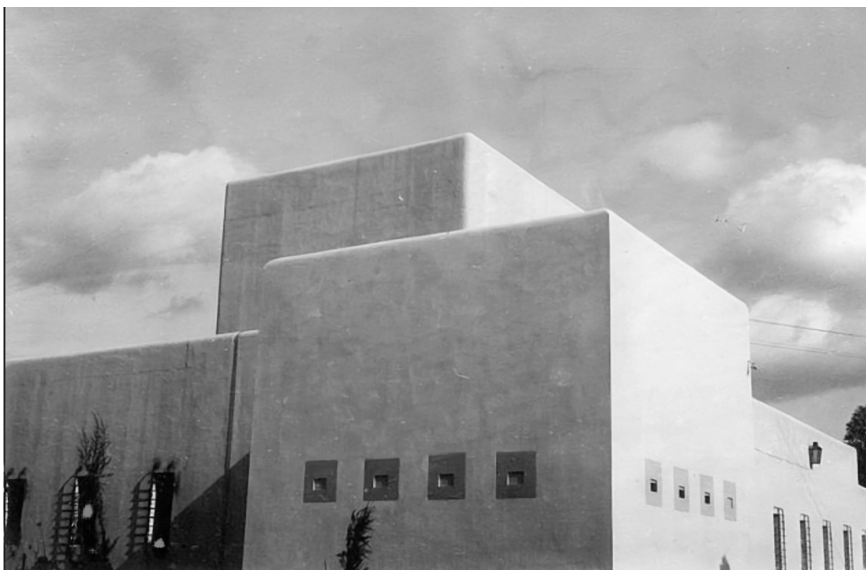
טגארט חילק את התחנות לפי רמתן הביטחונית ותכנן אותן כמצודות שיוכלו לעמוד בפני התקפות ומצור מתמשך. הוא דרג את התחנות לשלוש רמות: תחנת משטרה עירונית (1 Station Class), תחנת משטרה כפרית (2 Station Class) ועמדת משטרה פריפריאלית או שלוחת חוץ של תחנה עירונית (Police Post).

בפברואר 1939 הגיש טגארט את הצעתו לפריסה מחודשת של תחנות המשטרה העירוניות והכפריות ובהתאם להצעותיו, מוגנו או נבנו מחדש תחנות המשטרה הבריטיות ברחבי פלשתינה. משטרת נהלל שהייתה אחת מהן, סווגה כ- Police Post ונועדה לשמור על כביש חיפה נצרת, שהיה ציר תנועה אסטרטגי באותה תקופה..

תכנון משטרת נהלל מתוך: פוקס, אהרון רון, אוסטן סנט בארב הריסון - ארכיטקט בריטי בארץ הקודש, חיבור לשם קבלת תואר דוקטור למדעים, הטכניון המכון הטכנולוגי לישראל, חיפה תשנ"ב

עם הפעלתה של תחנת משטרת נהלל, מונה לה בלחץ המוסדות היהודיים מפקד יהודי - סרג'נט שווילי, אשר פיקד על התחנה שנים מספר. במהלך שירותו, תוך שיתוף פעולה עם ההגנה ועם הנוטרים היהודיים שהוצבו בתחנה, הוכשרו במקום, "תחת אפס" של הבריטים, לוחמים רבים מאנשי העמק.

המצדית הדרום מערבית, באדיבות משפחת שווילי

**צילום המשטרה מכיוון כביש חיפה - נצרת (1945 לערך)
אלבום יוסף שוויג הספרייה הלאומית**

עם עזיבת הבריטים את הארץ, נתפס מבנה המשטרה ע"י הכוחות הלוחמים בעמק ושימש במהלך מלחמת העצמאות כמתקן מעצר וחקירות.

בתום מלחמת העצמאות, נמסר מבנה המשטרה לצה"ל והחל משמש כמתקן כליאה צה"לי לחיילות. בשנת 1960 פינה צה"ל את המבנה ונטש את תחנת המשטרה שעמדה בשיממונה עד שנות השמונים. במהלך השנים הללו, נבזז ונלקח כל מה שניתן היה לקחת ממבנה המשטרה והמבנה הנטוש, ששימש מעת לעת את "היחידות המיוחדות" של כוחות הביטחון לאימוני השתלטות, הפך למטרד ומפגע עבריני.

התחנה בשיממונה, צילום באדיבות חיל האוויר

השחזור והשימור

בשנת 1986 הוחלט להרוס את המבנה הנטוש שנעזב על ידי צה"ל בשנות השישים והפך עם השנים למפגע ומטרד אזורי. מאחר והמבנה נמצא על קרקע בבעלות המדינה, הקציב מנהל מקרקעי ישראל סכום נכבד להריסת המבנה, לניקוי ופינוי ההריסות ולהשבת השטח לשימוש חקלאי.

החלטה זו נתקלה במחאה ציבורית של תושבי העמק, אליהם הצטרפה המועצה לשימור אתרים ובסופו של דבר הובילה המחאה לביטול ההחלטה להרוס את המבנה.

יאיר ארז, סגן ראש המועצה האזורית עמק יזרעאל, יוסי פלדמן, מנכ"ל המועצה לשימור אתרים ועמרי שלמון מנהל מחוז הצפון שלה דאז, שראו בשימור המקום חלק משימור מורשת הביטחון בעמק יזרעאל, הפכו להיות הרוח החיה במאבק לשימור המקום. הנושא הובא לדיון בהנהלת מ.א. יזרעאל אשר החליטה לשמר את המבנה. בעקבות החלטה זו, פנה יאיר ארז ליו"ר מאירי, ראש מועצת ראש פינה לשעבר, שצבר ניסיון בנושא זה כאשר יזם ועמד בראש העמותה לשחזור ושימור המושבה הוותיקה בראש פינה. מאירי התבקש לקחת על עצמו את ריכוז הפעולות לשימור המבנה ולאיתור מיזם הולם לשימוש במבנה, בתום עבודות השיקום והשימור.

מאחר והמבנה הוקם על אדמות מדינה, נאות מנהל מקרקעי ישראל למסור את השטח והמבנה למ"א יזרעאל ללא מכרז וללא תשלום דמי חכירה, בתנאי שהפעילות בו, תהיה חינוכית/ חברתית או מוזיאונית/היסטורית.

לאחר שנבחנו כמה רעיונות שלא ענו להתניה זו ומאחר ומשטרת נהלל שימשה בסיס יציאה לנטרים שפעלו בעמק, העלה מאירי את הרעיון, להקים במקום **"אתר לתיעוד מורשת הנוטרים והביטחון בעמק, בתקופת המדינה שבדרך"**. הרעיון הוצג בפני יאיר ארז, יוסי פלדמן ועמרי שלמון אשר קיבלו אותו בהתלהבות וארז הביא אותו לאישור במליאת מועצת עמק יזרעאל.

ההצעה הועלתה גם בפני שר המשטרה חיים בר לב, שתמך אף הוא ברעיון, אך הציע כי בנוסף לנטרים, יתעד המיזם גם את מורשת השוטרים היהודיים ששרתו במשטרת המנדט. לצורך זה ביקש בר לב לשלב בצוות ההקמה את צבי רודין, קצין משטרה בכיר בדימוס ששרת לפני הקמת המדינה במשטרת המנדט.

לאחר קבלת ברכתו של שר המשטרה, התקיימה פגישה בה השתתפו גורמים שונים הנוגעים לעניין, והוחלט כי את הקמת הפרויקט תנחה ועדת היגוי שתוקם לשם כך.

ועדת ההיגוי שהחלה לפעול בראשותו של יאיר ארז, בחנה מספר חלופות לשימוש הציבורי שייעשה במבנה וביניהן: מרכז נוער יהודי ערבי, חווה ללימודי רכיבה או מסעדה וגן אירועים. ההצעות הללו שלא תאמו את יעוד המבנה נפסלו ופה אחד התקבלה הצעתו של יורם מאירי, להקים במקום "מרכז למורשת הנוטרים".

התכנון הופקד בידי האדריכל פרדי כהנא מקיבוץ בית העמק, אשר לפני תחילת התכנון, ביצע תחקיר היסטורי מעמיק של המבנים השונים בהן עשתה שימוש משטרת המנדט, ועל בסיס ממצאיו, החל לתכנן את שיקום ושימור מבנה התחנה.

עם קבלת ההחלטה על ייעוד המבנה לאחר שיקומו, עמדו בפני הועדה שאלות המימון ותקצוב ההקמה של המיזם, תחזוקתו לאחר הקמתו, תכני הפעילות שלו וסוגיות לוגיסטיות אחרות הנוגעות לצרכי הבינוי. אחת הבעיות שדרשו פתרון הייתה הקצאת דרך גישה מאושרת לאתר, שתאפשר את ביצוע העבודות, מאחר והכניסה הישירה מהכביש הראשי, נחסמה ע"י מע"צ במהלך השנים בהן היה המבנה נטוש.

במסגרת החיפוש אחר מקורות כספיים, נבחנה אפשרות להקים עמותה של נוטרים וגמלאי משטרת המנדט שתהיה שותפה למיזם וכעמותה, תאפשר לאסוף תרומות להקמתו ותשמך מנוף כדי לרתום באמצעותו את משטרת ישראל, שתהיה גם היא שותפה לפרויקט.

הרעיון קרם עור וגידים ובכנס של ותיקי הנוטרים, שנערך בביה"ס הארצי של המשטרה בשפרעם, הוקמה העמותה אשר בראשה הועמד פנחס קופל.

למרבה הצער וחרף הציפיות הרבות שתלו ביכולת גיוס הכספים של עמותת הנוטרים, לא עלה בידה לגייס את ההון הדרוש לתחילת העבודות וועדת ההיגוי החלה לחפש מקורות תקציביים אחרים.

שרת העבודה אורה נמיר שביקרה באתר, אישרה תקציב מקרן האבטלה, כדי להעסיק שתי קבוצות מובטלים לעבודות הבינוי והשחזור והמועצה האזורית אישרה תקציב מיוחד שאפשר לרכוש חומרים ועזרים נוספים לעבודות השיפוץ.

תחושת אכזבה הייתה גם מנכונותם של גורמים אחרים כמו הסוכנות היהודית, מנהל מקרקעי ישראל, ועדות התכנון, משרדי הממשלה, המשטרה, משרד החינוך, קק"ל ואחרים, אשר לא נעתרו לבקשות לתמיכה כספית, או תרמו סכומים זעומים בלבד.

במבנה שעמד נטוש ועזוב ללא תחזוקה שוטפת מאז עזב אותו צה"ל, נוצרו סדקים ונגרמו נזקים נוספים אשר על תיקונם עמלו במסגרת השיפוץ. הדבר נעשה תוך הקפדה מדוקדקת ועקשנית, של יוסי פלדמן ועמרי שלמון מהרשות לשימור אתרים ובהנחייתו של האדריכל פרדי כהנא - על שחזור המדויק של פריטים שונים במבנה, כמו החלונות, חרכי הירי ושיקום ושיחזור המגן המיוחד נגד ירי, שהתקינו הבריטים בכניסה הראשית למבנה המשטרה.

בעת השיפוץ, התברר שקטע מהחומה המקיפה את מבנה המשטרה, נוטה ליפול, כיוון שהיה בנוי באיכות ירודה בהרבה מאיכות הבניה של בניין המשטרה עצמו. התעלומה נפתרה כאשר אחד הנוטרים לשעבר, שפיקח על בניית החומה, סיפר שבעת בנייתה, ניצלו הפועלים היהודים שעסקו בבנייה את הקרבה לכביש, ו"העבירו" חלק גדול מהמלט שיועד לבניית החומה, לאנשי ההגנה בישובים הסמוכים, כדי לבנות באמצעותו את "הסליקים" של "ההגנה".

עבודות השיקום החלו כאשר לצורך התכנון והפיקוח בתחום התשתיות (כבישים, חניות, ניקוז, הספקת מים, חשמל וביוב), גייס יאיר ארז את חברת "פלגי מים" (הקשורה למועצות יזרעאל ומגידו). חברה זו ביצעה את המדידות, תכנון התשתיות וכן את הפיקוח על ביצוע עבודת התשתית במחיר סמלי. לצורך ביצוע עבודות התשתית והפיתוח עצמן, גייס ארז את קק"ל שביצעה את העבודות בעלות מסובסדת.

הלחצים הכספיים שהתעוררו במהלך עבודות השיקום, הביאו לעימותים בין המועצה האזורית לבין ועד עמותת הנוטרים. העימותים הגיעו עד לקרע ונתק ממשי בין המועצה האזורית לבין העמותה, אך חרף הנתק בין שני הגופים, הושלמו באתר עבודות הפיתוח שכללו ניקוז, ביוב וחיבור לרשת המים והחשמל.

לאחר תקופה ארוכה של נתק בין המועצה האזורית לעמותת הנוטרים, חודש הקשר בין שני הגופים תודות לפעילותם של שמואל רבינו ז"ל שניבחר ליו"ר העמותה והבין את הצורך בקשר עם המועצה ויאיר ארז שנרתם שנית לנושא. שיתוף הפעולה המחודש בין שני הגופים ופעילותו הנמרצת של עומרי שלמון כמנכ"ל המועצה לשימור אתרים, החזירו את המבנה לתפקוד לו נועד ומבקרים החלו לפקוד את האתר, שניהולו מטעם המועצה לשימור אתרים נמסר לענת יוניס.

כדי שמבנה התחנה עצמו, ששופץ בעמל רב, לא יעמוד שנית בשימומו וכדי שהכספים שהושקעו בו לא ירדו לטמיון, נמסרו מספר חדרים לשימושה של "משטרת התנועה הארצית" ובקומה העליונה מצאו את משכנם, משרדי מחוז הצפון של "המועצה לשימור אתרים".

המבנים שמחוץ לחצר המשטרה, שנבנו על ידי צה"ל בשנות החמישים, נמסרו לרשות העתיקות ששיפצה אותם לשימושה.

משטרת נהלל עם סיום השיקום

מה ניתן לראות במקום

ביוזמתה, בעזרתה ובפיקוחה הדייקני של "הרשות לשימור אתרים", שוחזרו בשטחה של משטרת נהלל פינות שונות בהן ניתן לראות ולחוות את התקופה ואת פעילותם של הנוטרים והשוטרים היהודיים שפעלו במסגרת משטרת המנדט הבריטי.

במבנה הראשי של התחנה, שוחזר חדר היומנאי הנמצא בכניסה למשטרה ושוחזרו במדויק חרכי הירי והמגן המיוחד נגד כדורים, שהתקינו הבריטים, כדי להגן על הכניסה הראשית למבנה המשטרה, מפני ירי מכביש חיפה נצרת.

בחדר היומנאי ששוחזר ע"י "הרשות לשימור אתרים", מצויים פריטים מקוריים בהם נעשה שימוש באותה תקופה. פריטים אלו נאספו ונתרמו לצורך תצוגה זו ע"י משפחות הנוטרים.

ראויה לציון מיוחד תרומת משפחתו של סרג'נט שבילי ז"ל, ששירת כמפקד התחנה בתקופת המנדט. המשפחה תרמה לתצוגה זו ולתצוגות אחרות פריטים בעלי משמעות מעיזבוננו ואף התקינה בחצר התחנה פינה לזכרו, המשמשת לצרכי הדרכת המבקרים.

שחזור חדר היומנאי, באגף הדרום מערבי של מבנה המשטרה

על החומה המזרחית של חצר המשטרה מוצגת סדרת תמונות מוגדלות של פעילות הנוטרים. התמונות הוגדלו והוכנו לתצוגה באופן שיאפשר את הצגתן הקבועה על גבי החומה, מבלי שיפגעו מתהפוכות מזג האוויר.

במרכז החצר מצוי קיר הנצחה עליו רשומים שמות הישובים בהם פעלו הנוטרים. ליד הקיר ניצב בעבר פסל "הנוטר" אשר עיצב הארכיטקט פרדי כהנא. הפסל הראשון שהציב כהנא - נשבר! העתקו של הפסל שהציב כהנא במקום הפסל המקורי - נגנב! העתק שלישי של הפסל שהוצב במקום, נפל קורבן לסכסוך בין עמותת הנוטרים למועצה האזורית ונלקח ע"י אנשי העמותה כדי להציבו במוזיאון בחניתה.

לפני שנים מספר, תרם הפסל בן בר מור את פסלו "הנוטר האחרון" ופסל זה הוצב ליד קיר ההנצחה במקומו של הפסל המקורי.

בחצר המשטרה מצויה גם תצוגה של כלי רכב בהם נעשה שימוש במהלך פעילותם של הנוטרים. בין כלי רכב אלו ניתן לראות את "טנדר הנוטרים" המיתולוגי רכב זחילי נושא ברן בו עשתה שימוש משטרת המנדט ועוד. אוסף זה נתרם בסיוע של משטרת ישראל.

בצידה הצפוני של החצר, מצויה האורווה אשר שופצה ע"י "הרשות לשימור אתרים". בתוך המבנה שופצו ושוחזרו שני תאים ששימשו להחזקת הסוסים ולאחסון הצידו.

בתרומתה של משפחתו של האלוף מאיר עמית ז"ל, הוסב החלל הפנימי של האורווה, לאולם הקרנה בו מוקרן סרט שהופק ע"י "הרשות לשימור אתרים", העוסק בתולדות הנוטרות בראייה עכשווית.

המצדית הצפונית של חצר המשטרה, אשר הגנה על האגף הצפוני, שופצה אף היא בתרומתה של משפחת האלוף מאיר עמית. בתוך המצדית הצמודה לאורווה, מוקרן מיצג אור קולי הסוקר את פועלו הביטחוני והציבורי של האלוף עמית ז"ל, אשר אף הוא החל את דרכו הביטחונית כנוטר בעמק.

האורווה ההיסטורית שהפכה לאולם הקרנה ובה שוחזרו, שני תאים וציוד רכיבה

פסל "הנוטר האחרון", בן בר מור

תוכניות וציפיות שעדיין לא הוגשמו

מאבקים לא פשוטים ליוו את שיקום ושיחזור המשטרה. היו אלו מאבקים עם הרשויות השונות, מאבקים בין הרשויות השונות, תוכניות שהוגשמו ותוכניות שעדיין מחכות להגשמתן.

הקמת מוזיאון הנוטרים - בעקבות ההחלטה על יעוד המקום כמרכז למורשת הנוטרים, החליטה ועדת ההיגוי כי ראוי שבמקום יוקם מוזיאון "לתולדות הנוטר והשוטר העברי בתקופת המנדט". לאחר קבלת ההחלטה, נעשתה פנייה ל"מרכז גלילי" כדי לקבל חוות דעת מקצועית ועזרה. ד"ר מאיר פעיל ריכז את איסוף הפרטים ההיסטוריים בעזרתו של חיים גופר. ד"ר אורית גובר נבחרה כאוצרת המוזיאון ולצוות גויס גם פרופ' מוטי גולני, היסטוריון בעל שם ותושב העמק. הצעתה של ד"ר גובר לגבי אופיו של המוזיאון עוררה התנגדות בקרב נציגי עמותת הנוטרים, אשר מצידה, לא עמדה בתקוות שתלו בה ולא הצליחה לגייס את הסכומים הדרושים להקמת המוזיאון.

למרבה הצער, המוזיאון עליו החליטה ועדת ההיגוי, לא הוקם עד היום, אך הרעיון להקמת לא נגנז ומחכה ליום בו ימומש.

חברת החשמל - במהלך עיסוקו וניסיונותיו לחפש מקורות מימון נוספים למוזיאון, למד מאירי, שבין הנוטרים הייתה פלוגת נוטרים מיוחדת של עובדי חברת החשמל, שהוקמה ע"י רוטנברג כדי שתאבטח את תחנת הכח בנהריים ואת קו החשמל הראשי שהוליך מתחנת הכוח בנהריים למרכז הארץ - קו חשמל שהותקף ע"י הכנופיות הערביות לעיתים מזומנות.

יורם יזם פגישה עם ועד עובדי חברת החשמל, ובפגישה העלה את האפשרות להנציח את הנוטרים מפלוגת האבטחה של חברת החשמל שנפלו, במוזיאון שיוקם משטרת נהלל. הצעתו של יורם הייתה להנציח את פעילות נוטרי חברת החשמל באמצעות מיצג אור קולי ודגם של תחנת הכוח בנהריים, שישחזר את פעילותה של תחנת הכוח ואת פעילות הפלוגה שפעלה לאבטחתה. בנוסף למיצג במוזיאון, הוצע לעובדי חברת החשמל להקים במבנה המשטרה מועדון לגמלאי החברה, שיקרא על שמם של הנוטרים עובדי החברה, שנפלו בעת מילוי תפקידם בהגנה על תחנת הכח.

ההצעה התקבלה בהתלהבות ע"י ועד עובדי חברת החשמל אשר קיים ישיבה מיוחדת במשטרת נהלל ובה הוכרז על הקצאת סכום כסף נכבד שאמור היה לסייע להקמת המוזיאון ולאחזקתו, כאשר המיצג של חברת החשמל משולב בתוכו כאטרקציה ייחודית.

המועצה לשימור אתרים ששמעה על הרעיון של מאירי ועל ההתחייבות הכספית הנדיבה של ועד עובדי חברת החשמל למימושו, פנתה מסיבותיה שלה לועד וביקשה כי המיזם הזה יוקם.. אבל באתר "גשר הישנה" במקום במשטרת נהלל... ועד עובדי חברת החשמל נענה לפנייה זו והמיצג הוקם ב"גשר הישנה", שם הוא פועל עד היום...

חשיבותו של האתר - הצורך בהנצחת תקופת הנטרות, אינו מוטל בספק! זהו אחד השורשים ממנו צמח האילן המפואר של מערכת הביטחון הישראלית.

ראוי המקום להיות לאבן שואבת לכל מי שתולדות כוח המגן העברי יקר לליבו וראוי כי מערכות החינוך בזרועות הביטחון השונות, יאמצו וישזרו אותו בפעילותן החינוכית, כפי שעושה מערכת החינוך וההיסטוריה של משטרת ישראל, הרואה באתר זה מקום להנחלת מורשתה.

הקמתו של מוזיאון עליו מדובר כבר שנים רבות, יתרום רבות להבנת התקופה וחשיבותה ועשוי להפוך את "המרכז לשימור מורשת הנטרות" במשטרת נהלל, לאטרקטיבי הרבה יותר.

שילוב האתר במיזמי התיירות הפועלים בתחומי המועצה האזורית יזרעאל, יתרום לשימור תרומתם ומורשתם של תושבי עמק יזרעאל בתחום הביטחון, בשנים שקדמו להקמת המדינה

בשחזור ושיקום המשטרה הושקעו כספים ומאמצים רבים. ההשקעות הכספיות שכבר הושקעו במקום במשך השנים, עלולות לרדת לטמיון, אם לא יימצא במהרה מקור תקציבי קבוע לתחזוקתו של האתר וגורם נוסף, אשר יחד עם "הרשות לשימור אתרים", ייקח על עצמו לפתח, להפעיל ולתחזק את המקום למטרות להן יועד.

משטרת נהלל הוקמה בעיצומה של תקופה סוערת, כאשר היישוב היהודי בארץ ישראל נאלץ להתמודד עם אתגרים מדיניים וביטחוניים מורכבים.

המבנה ששוקם ושוחזר לאחר שניצל מהריסה, צופן בחובו את סיפור צמיחתה של מערכת הביטחון, השלובה בסיפור הקמתה של המדינה משטרת נהלל מייצגת פרק חשוב בהיסטוריה של היישוב העברי והקמת מדינת ישראל ושחזורה מאפשר לשמר פרק חשוב במורשתה של הארץ.

החוברת מוקדשת לכל הנוטרים והשוטרים היהודיים ששירתו במשטרת המנדט ולכל מי שעשו במלאכת השיקום והשחזור של משטרת נהלל.

